

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 23 de gener de 2004 • Núm. 418 • Any X • 0.75 Euros

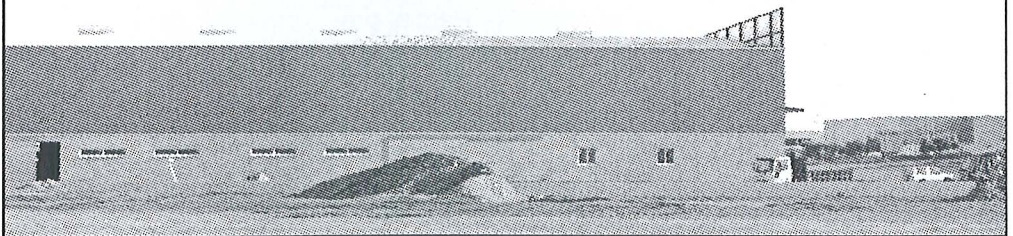
EXCURSIONISME: El Grup Xiruca va realitzar una bonica excursió al castell de Polpis

PAI DE CAIGOR

**CONSELLERIA TORNA A DIR
A L'AJUNTAMENT QUE NO**

**L'AJUNTAMENT, TOT I SABER
L'INFORME DESFAVORABLE,
VA TRAMITAR EL PAI**

**105 carros van fer
possible entrar al
Guinness dels rècords**

**Igual que Fabra: la doctora
Rosselló rebrà enguany la
carxofa d'or**

**Les lloes d'enguany van
xalar amb el pacte PP-BLOC**

La Conselleria castiga l'ajuntament

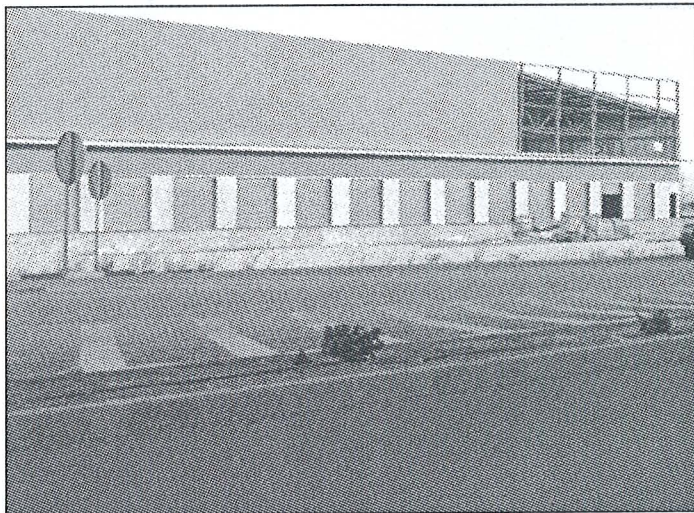
L'ajuntament, amb elvots del PP-BLOC, va actuar de manera irregular en tramitar el PAI de CAIGOR saltant-se l'informe desfavorable de la Conselleria d'Indústria i Comerç

TEXT: Redacció

Segons publicava ara fa uns dies el Diari oficial de la Generalitat Valenciana, la Comissió Territorial d'Urbanisme de Castelló ha aprovat definitivament el Pla Especial tramitat per la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme, per a l'ampliació de Patrimoni Públic de Sòl en la unitat d'execució UE-3 del Pla Parcial industrial El Collet de Benicarló. Aquestes paraules que ben segur hauran confós a tots els lectors no signifiquen ni més ni menys que Conselleria no ha admés el pla de reforma interior, ni el PAI que havia presentat la mercantil CAIGOR S.L per ampliar les seues instal·lacions al polígon industrial benicarlando. Malgrat la rotunditat de la decisió, encara existeix la possibilitat que les parts interposen el corresponent recurs administratiu d'alçada en el termini d'un mes, davant la Secretària Autònoma de Territori i Medi ambient de la Conselleria de Territori i Habitatge.

Amb la publicació d'aquesta decisió al DOGV, s'insta a que Conselleria i Ajuntament a que en les actuacions posteriors a l'aprovació del Pla Especial es busquen fórmules de col·laboració i acord entre ambdues administracions.

Els terrenys afectats per la delimitació del pla parcial

es troben emmarcats en la unitat d'execució n°3 del Pla Parcial industrial el Collet, que va ser aprovat definitivament l'11 de juny de 1997. En aquest Pla Parcial es delimitaven un total de quatre unitats d'execució, de les quals el SEPIVA va desenvolupar directament les unitats UE-1 i UE-2. D'aquesta manera, el propi Pla Parcial preveia que les unitats d'execució UE-1 i UE-2 serien desenvolupades per gestió directa, mentre que es preveia que les unitats d'execució UE-3 i UE-4 fossen desenvolupades per gestió indirecta. Al cap d'un temps i a través del Pla Especial es decidia però que la unitat d'execució UE-3 es gestionés també de forma directa.

Segons la memòria del Pla Especial la decisió es va prendre "davant les necessitats, i consegüent demanda, de sòl industrial que resulten ineludibles i que, ara per ara, no poden

tenir resposta, a l'haver estat ja venudes pràcticament la totalitat de les parcel·les de les primeres fases del Collet".

Tramitació polèmica

La tramitació de l'expedient del Pla Especial no ha estat exempta de polèmiques, així doncs, simultàniament a la sol·licitud d'aprovació definitiva del Pla Especial formulada per la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme, es va presentar el 4 de juny del 2003 una sol·licitud de cèdula d'urbanització en relació amb un Programa i Pla de Reforma Interior que desenvolupava els mateixos terrenys del Pla Especial però per part d'un particular com era la mercantil Caigor S.L en el Servei Territorial de Planificació i Ordenació Territorial. No obstant això, en relació amb aquest expedient s'han emès diversos informes per part de la Conselleria d'Indústria Comerç i

Turisme contraris a l'expedició de la cèdula d'urbanització, ja que a més, el Pla de Reforma Interior pretenia modificar l'ordenació urbanística prevista pel pla Parcial de 1997 en la unitat d'execució UE-3.

D'altra banda, lluny de quedar-se en un problema entre el SEPIVA i la pròpia empresa l'Ajuntament de Benicarló també va dir la seua i presentava, fruit de la sessió plenària del 28 d'agost del 2003, un dictamen desfavorable respecte a aquest Pla Especial. En aquest sentit, argumenten que el Pla Especial de Delimitació de sòl unitat d'execució 3 sector Collet de Benicarló, "no crea nous sòls industrials, sinó que es limita a desenvolupar part dels ja existents, sent que la iniciativa privada instada davant l'Ajuntament per la propietat de la totalitat dels terrenys pot aconseguir la mateixa finalitat de desenvolupament urbanístic del sòl ja qualificat per a ús industrial sense necessitat d'una gestió pública, que podrà dur aparellada l'expropiació dels terrenys, i suposaria per a la Corporació Municipal la pèrdua del percentatge que legalment li correspon de l'aprofitament urbanístic del sector".

Davant aquests posicionaments, el passat 8 d'octubre de 2003, el Secretari Autòmic d'Indústria i Comerç va formular un escrit en el qual s'assenyava que la sol·licitud de la

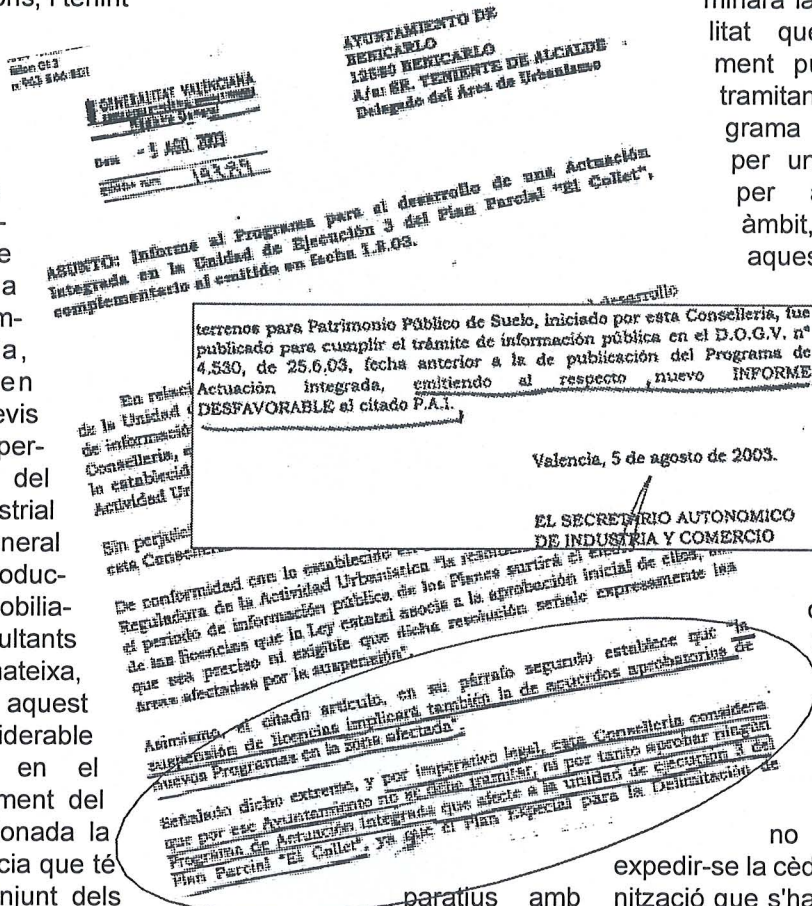
i li dona la raó al SEPIVA

mercantil CAIGOR S.L per a desenvolupar la unitat d'execució UE-3 no es limitava a la "mera execució de l'ordenació urbanística prevista en el Pla Parcial", sinó que pretenia "la seva modificació a través d'un Pla de Reforma Interior", pel que excedia del seu dret l'obtenir una concreta qualificació urbanística. En aquest sentit, el secretari autonòmic assegurava que "la proposta realitzada per la Conselleria és millor que la que s'inclou en el Pla de Reforma Interior" i el justificava dient que "amb la proposta del particular s'està alterant l'equilibri i estabilitat del mercat de sòl industrial". En aquest sentit, explica que "la unitat d'execució 3 del sector el Collet és creditora d'aprofitaments urbanístics de les unitats 1 i 2 que va realitzar el SEPIVA, pel que d'acceptar-se la proposta del particular per a l'execució de la unitat 3, s'estarien produint transferències de

capital públic al sector privat que, a part d'altres consideracions, i tenint en compte les normes comunitàries europees sobre defensa de la competència, alterarien els previs de repercussió del sòl industrial i en general dels productes immobiliaris resultants de la mateixa, aspecte aquest de considerable impacte en el funcionament del sector, donada la importància que té en el conjunt dels costos de producció. En definitiva, es crea-

rien greuges comparatius amb altres industrials". L'aprovació definitiva del

Pla Especial de reserva de sòl determinarà la impossibilitat que l'Ajuntament pugui seguir tramitant el Programa presentat per un particular per al mateix àmbit, en tant aquest no obtinga una autorització prèvia de la Conselleria d'Indústria. D'aquesta manera, en no existir aquesta autorització, no podrà expedir-se la cèdula d'urbanització que s'havia sol·licitat en relació amb el Pla de Reforma Interior.

Cronologia dels fets

- 6 de juny de 2003 Instància CAIGOR sol·licitud tramitació PAI
- 23 de juny de 2003 Sol·licitud SEPIVA exposició pública a l'Ajuntament del Pla Especial
- 25 de juny de 2003 Anunci DOGV Pla Especial
- 30 de juny de 2003 Decret Alcaldia Exposició pública PAI CAIGOR
- 9 de juliol de 2003 Al·legació CAIGOR contra Pla Especial
- 17 de juliol de 2003 Anunci al Mediterráneo PAI CAIGOR
- 25 de juliol de 2003 Aprovació Provisional del Pla Especial
- 30 de juliol de 2003 Anunci DOGV PAI CAIGOR
- 1 d'agost de 2003 Sol·licitud Dictamen COPUT Pla Especial
- 5 d'agost de 2003 Informe Conselleria Indústria respecto PAI CAIGOR
- 6 d'agost de 2003 Notificació de la Conselleria sobre aprovació provisional del Pla Especial

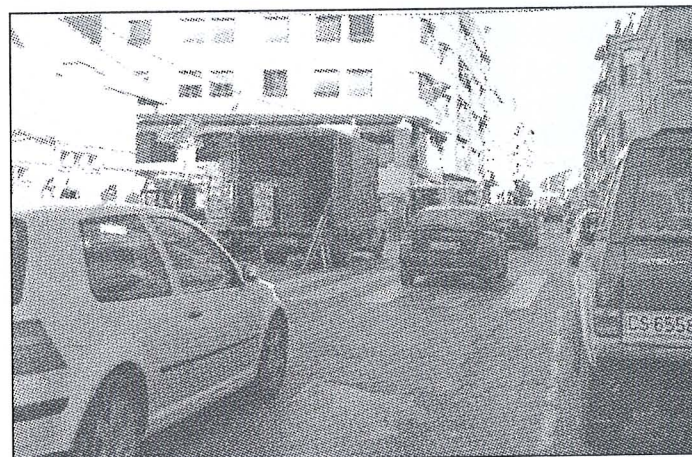
Davant aquesta cronologia de fets la Conselleria d'Indústria va fer arribar a l'àrea d'urbanisme de l'ajuntament de Benicarló el dia 5 d'agost un informe relacionat amb el programa per al desenvolupament d'una actuació integrada a la unitat d'execució 3 del pla parcial del Collet on se li recorda al consistori que tal com es contempla en l'article 57 de la LRAU la publicació al DOGV del Pla Especial "implica la suspensió de llicències i d'acords aprovatoris de nous programes en l'àrea afectada pel mateix fins la resolució de l'expedient de planejament". En aquest sentit, li comenta que "assenyalat aquest extrem i per imperatiu legal, aquesta Conselleria considera que per eixe ajuntament **no s'ha de tramitar, ni per tant, aprovar cap programa d'actuació integrada que afecte a la unitat d'execució 3 del pla Parcial El Collet**" això és degut a que el Pla Especial per la delimitació de terrenys per a Patrimoni Públic de Sol, fou publicat el 25-06-2003, és a dir, una data anterior a la publicació del programa d'actuació integrada i emetent-se al respecte un nou informe desfavorable a l'esmentat PAI.

Estudien l'Avinguda lecla com alternativa a Pius XII

TEXT: noemioms

Una vegada aprovats definitivament els canvis en els sentits circulatoris dels carrers del centre de Benicarló que toquen amb la plaça de la Constitució, l'àrea de governació del consistori ja té la mirada posada en altres modificacions que afectessin a la circulació en el nucli urbà. Alternatives en el centre Els canvis a la zona centre han tingut efecte, i els embussaments en les hores punta en les rotondes situades entre el carrer Jacinto Benavente i Passeig Marítim s'han vist fortament alleujades de volum de tràfic. Ara, no obstant això, un dels principals problemes se situa en el carrer Pius XII que s'ha convertit en el punt conflictiu ja que el tràfic del carrer Sant Andreu desemboca ara en aquest vial.

Segons el regidor de governació de l'ajuntament benicarló, Marcelino Domingo, aquesta situació s'agreuja d'aquí a l'estiu ja que es preveuen obres d'urbanització en el lloc, "aquí ens arribarà el veritable problema perquè des que finalitzarà l'estiu fins esperem que abans dels Nadal es procedirà a l'aixecament de tot el carrer". Els treballs que tenen per objectiu adequar el vial, s'emmarquen en un pla de dinamització comercial pel que es pretén, d'altra banda, que les obres

finalitzen abans de les festes nadalenques amb la finalitat de no entorpir massa l'activitat comercial de la zona. Davant aquestes circumstàncies, des del consistori s'estan preparant alternatives amb la finalitat d'atenuar la situació de col·lapse circulatori que podrien implicar les obres. Així s'impulsarà la circulació en l'avinguda lecla de manera que substitueixca a Pius XII. En aquest sentit, es modificarà la rotonda existent en el Passeig Marí-

tim amb la finalitat de facilitar el gir a l'esquerra per als que baixen, actualment prohibit. Aquesta, no obstant això, no serà l'única actuació que es requerirà per a desviar el tràfic a l'Avinguda lecla, ja que la nova alternativa comportaria un increment substancial del tràfic rodat que desembarcarà en l'avinguda Méndez Núñez, pel que segons Domingo, tenint en compte que l'encreuament entre Méndez Núñez i Avinguda lecla necessita millores

també serà necessari construir una rotonda per a poder regular millor la circulació en la zona. "Esperem que amb una bona senyalització la gent trie aquesta avinguda en comptes de Pius IX que i la més utilitzada a pesar que hi ha alternatives millors i més ràpides" explicava l'edil de Governació.

Segons Domingo, des del consistori s'espera també que a la llarga l'Avinguda de la Llibertat passe a tindre també un paper alternatiu per a tots aquells vehicles que circulen en sentit a València i no desitgen entrar en el nucli urbà.

Més places de pàrquing
Altres canvis substancials que s'aveïnen en l'àmbit de la circulació a Benicarló es refereixen sobretot a l'Avinguda Catalunya que a partir del mes de març es quedarà sense el mercat del dimecres. El vial passarà a tenir un sol carril per sentit, a causa de la infrautilització que fan d'ells els conductors. D'aquesta manera, l'espai que ocupa un dels carrils s'emprarà per a crear més places de pàrquing que en aquest cas serà en bateria. Així doncs, es passarà de 140 a 240 places hàbils. El mateix procediment s'aplicarà en vials com el carrer Toledo o la Pau.

OBRES QUE ACABEN: El carrer del Carmé de Benicarló veurà en només uns dies, abans que acabe el mes de gener, finalitzar les obres d'adequació que l'ocupaven des d'intervinguts del mes d'octubre. D'aquesta manera, es compleix el termini d'execució de les obres marcat al

principi en tres mesos. Els treballs d'adequació del vial han requerit una inversió de 220.000 euros. Les obres estaven subvencionades en la seva major part per la Conselleria de comerç.

La música de Sant Antoni

olga lluch

He trobat molt polít, com diuen els catalans d'Eivissa, l'article que parla sobre la investigació de l'origen de la "Cançó de Sant Antoni". Sí, l'origen d'aquesta melodia, avui indiscutiblement nostra, podria procedir de qualsevol de les fonts allí esmentades o, fins i tot, d'altres que desconexem. Felicitats i tant de bo que la investigació revele més dades interessants.

La qüestió és que la música, siga quin siga el seu origen, va arribar a oïda de Francisco Arnau

Lores, de malnom Quiquet lo músic, i ell mateix la va reescriure (si és que ja havia estat escrita, segons sembla) i la va publicar en partitura sota el nom de "San Antonio. Marcha alegre", de la mateixa manera que en va publicar tantes altres, ja que ell dirigia la publicació "El Orfeón. Archivo, copisteria y publicación de música" *. Com ha ocorregut moltes vegades en la història de la literatura o, en aquest cas, de la música, qui l'escriu pot assumir l'autoria d'una obra de la qual desconex l'autor. Si resulta que la

música és igual que l'escripta al quadern del violinista americà (1779), un segle abans que Quiquet lo músic la publicara i la fes seva (1886), ha de ser, d'una banda, perquè, lògicament, la va sentir a algun lloc. D'altra banda, la hipòtesi de la música de l'americà harmonitzada per Beethoven (1812 aprox.) té a favor, crec jo, que aquest fet pot haver-li donat més difusió i, així, fer-la més accessible a tothom que té fàcil accés a le partitures, com pot ser el cas de Quiquet lo músic. Accés econòmic almenys, sí, perquè aleshores no

calia pagar drets d'autor, ni drets per poder interpretar l'obra en públic. De tota manera, el que sí que sabem és que Quiquet lo músic, amb aquesta troballa, va donar alegria i color a la festa dels llauradors i encara avui, 118 anys més tard, la podem sentir retroonar al carro de la música pels carrers de Benicarló.

***Constante Lluch, Juan Luis:** Les bandes de música de Benicarló. Aproximació històrica. Edicions Alambor. Benicarló (2001)

Llibres ● ● ● ● El compromís i el temps

MANEL RODRÍGUEZ - CASTELLÓ. Humus. Edicions Bromera. Alzira. 2003. 72 pàgines. 11 euros.

Manel Rodríguez - Castelló (Alcoi, 1958), conrea diversos gèneres literaris; la columna periodística, el podem llegir tots els dissabtes al diari Levante, també la narrativa, però ha excel·lit sobretot en la poesia, on amb només vint -i- un anys va guanyar el Premi Octubre de poesia, i ha continuat després amb una fructífera producció, com el llibre que ara ens ocupa, també premiat amb el Premi "Vicent Andrés Estellés" de l'Ajuntament de Burjassot 2001.

El llibre està dividit en tres apartats, *Camps de l'extermi* (*Cantata per la ciutat futura*), és un conjunt de poemes en què a la manera d'una gran cantata pretén

denunciar els horrors de les guerres i els abusos dels poderosos, es fa referència a l'horror en general, però també a horrors concrets, com els camps de extermini nazis: "*Camps de l'extermi, camps de desolació i quimera/ El cavall de la mort trepitjava el cor d'Europa/ i emmetzinaven les serps tota la terra!*" o l'assetjament a la ciutat de Sarajevo: "*amarga mort d'Europa a Sarajevo*". El poeta ens presenta un paisatge on només quedarà la fam i la mort. Les causes d'aquests horrors es deuen a l'ambició desmesurada dels poderosos i el poeta es pregunta en el poema "Recitatiu segon" si els poderosos no podien compartir tot allò que tenien i no quedar-s'ho per a ells tots sols, ja que és impossible gaudir de la natura destruïda. I en el poema "Cor

cinqué" reflecteix, en uns versos importants, la destrucció total, de la memòria i de qualsevol signe de bellesa. En el poema final d'aquest apartat "Coda", expressa l'esperança de que almenys enmig de tanta destrucció es pugui conservar l'alimara de l'amor i la memòria per a poder bastir la ciutat futura.

Els altres dos apartats que formen el llibre porten per títol, *Ucronies* i *Insistències en la llum*, i són una reflexió sobre la poesia, en el poema "*Ofice(suite)*", se'ns diu que escriure és recuperar el temps dels morts, és a dir conservar la memòria, recuperar l'oblit, per a abolir la imminència de convertir-nos en res. La poesia és una manera de buscar la llum entre les tenebres, serveix per a fugir de la mort i per a omplir els

espais infèrtils del temps.

En *Insistències en la llum*, dominen les descripcions d'espais estiuencs, lluminosos, bells, que inspiren la poesia i acaba amb el poema "Marea de la llum", on es conclou, com altres importants poetes, que la poesia és paraula en el temps: "*En les platges del temps/ on lluu l'oblit i la memòria/ la marea de la llum/ ha deixat unes paraules/ dibuixades en l'arena.*"

Humus, és un llibre excel·lent on per una banda ens trobem amb una poesia compromesa, tant necessària en aquests temps, i per una altra amb l'eterna reflexió sobre el fet poètic, que tant preocupa els poetes.

Josep Manuel San Abdón
JMSQ@ono.com

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 417

TEXT: el lector

Com és d'assenyada la saviesa popular. La dita aquella tan gastada que conta no sé què de santa Bàrbara i els trons, per tòpica, és una veritat de dimensions catedralícies. Quan la llefiscosa aigua del Barranquet va inundar cases, comerços, carrers, soterranis i cultius i va arrossegar immisericorde bèsties mortes i vives, electrodomèstics diversos, vehicles de tracció animal i de motor i, sobretot, grava, tothom es va escandalitzar. Com a bolets van començar a aparèixer associacions de veïns afectats i van sortir a tots els mitjans de comunicació camaraes de polítics disposats a impedir d'una manera decidida una nova acció descontrolada de la natura. Quatre dies de sol i vent i tret de l'iteratiu senyor Escuder no se'n recorda ningú de res i el lilit del Barranquet ha tornat a esdevenir el gran abocador que ha estat sempre. La memòria humana és fràgil i selectiva i fins que no torne a baixar una nova riuada ja ens va bé a tots plegats llençar les coses allà on ens vinga de gust. O no?

Veig que els tafaners s'afegeixen a la línia antimonàrquica tan de moda en aquests dies nostres. Des que el trompetista australià es va arrencar amb l'himne de Riego, el corrent republicà sembla que s'escampa com una taca d'oli. També es pregunten els tafaners què se n'ha fet d'Olga Lluch. Caldria afegir,

com sempre, i de Carles Lluch, i de Tolito, i del Mus-sol i de... en fi. Especialment sagnant m'ha resultat en aquestes dates properes a la festa de sant Antoni l'absència, per primera vegada des que La Veu és al carrer, de les lloes del senyor Ramírez. Com enyoro la seua mordacitat, les seues atinades diatrives contra el poder..., però, sobretot, per què no dir-ho, la seua immensa destresa i airostat en la composició poètica. En fi, ja vindran temps diferents.

Llijo, senyora Garcia, que es lamenta Robespierre que des d'aquesta mateixa publicació se li recrimine de vegades la

Per primera vegada des que La Veu és al carrer, no estan les lloes del senyor Ramírez. Com enyoro la seua mordacitat, les seues atinades diatrives contra el poder...

seua fiscalitzadora bel·ligerància vers determinats sectors de la política local. I es queixa també que al mateix temps se l'encoratge a continuar donant canya. Doncs no entenc com no ho entén. És normal que hi haja gent que no compartisca els seus postulats o les seues

adustes maneres, però és ben cert també que se l'ha d'animar a continuar expressant-se lliurement. Faltaria més. És convenient i necessari que se sàpiga que això del pensament únic no és més que un tic autoritari d'alguns polítics que estan encabits a creure que qui no és amb ells és el seu enemic. País de pandereta.

Com San Abdón, també m'he llegit Tota d'un glop. Una llàstima, perquè si abans haguera consultat la ressenya del nostre crític literari me l'haguera estalviada. És un mal costum això d'acabar els llibres que es comencen. Els traumes de la infantesa sempre acaben passant comptes.

Molt divertida la notícia en què s'assegura que peniscolans i vinarossencs es barallen per la quantitat, dimensions, color, origen i sabor dels respectius llagostins. Ja n'hem parlat abastament del tema dels negocis de Pescanova i ara més valdrà no posar-s'hi. Perquè després ens acusen a nosaltres de pagesos i masovers. A més, em sembla un encert graciosíssim incloure tan esperpèntica informació en la secció d'esports.

Sorprenent i colpidor també el reportatge que parla de les investigacions dutes a terme per Joan Peiró en referència a l'origen de la musiqueta de sant Antoni. El senyor Quiquet lo Músic aquest, si haguera viscut ara, l'hagueren dut als tribunals com a la pobra Ana Rosa Quintana. Ara, que tot es

pot aprofitar. Des d'ací mateix, amb el seu permís senyora Garcia, li llenço una idea a la regidora de Turisme: per què no ens agermanem amb el poble americà aquest que també té la nostra i seua tonadeta com a pròpia? Aprofitariem l'avinentesa de les immillorables relacions hispano-nord-americanes i li faríem, si cap, una mica més la pilota al senyor George Bush, sens dubte descendent directe i avantatjat del nostre compositor musical.

El senyor Bausà ens parla ara d'energies atòmiques i renovables. M'ha agradat la manera d'introduir el tema, tot fent referència a la famosa Copa Amèrica de València; es veu que si l'home no ho diu, rebenta. L'article, tan ben documentat com sempre, acaba amb una de les preguntes retòriques que tant agraden a l'autor i que ell mateix ens respondrà, sens dubte, aquesta mateixa setmana.

M'agradaria que algú escriguera alguna cosa sobre l'edifici que s'està enderrocant del carrer sant Joan. Un local emblemàtic del poble si més no durant la primera meitat del segle XX. Tants de sabuts que diu Robespierre que té a la seua redacció i ningú escriu res de substància. Colla de dropos...

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Quina mania. Tota la vida dient campanes al vol i ara vinga els volteigs de campanes. Quines coses més rares.

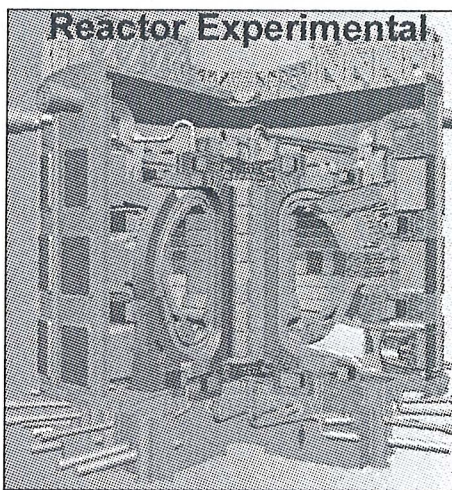
L'ITER I LA FUSIÓ NUCLEAR (i 2)

TEXT: perebausa

El projecte de Reactor Termonuclear Experimental Internacional (ITER) neix l'any 1987 amb Unió Europea (UE), Estats Units (EUA), Japó i l'actual Rússia com socis. Més tard, s'afegiren Xina, Canadà i Corea del Sud. L'ITER pretén obtenir energia a partir d'un procés de fusió nuclear automàntingut i continuat. Segons les dades, es construirà ja un reactor de fusió comercial, el DEMO. Si tot va bé, s'espera tenir la tecnologia enllestida pel segle XXII, d'ací cent anys. Però, sembla que l'elecció de la ubicació per l'ITER s'està "complicant". Primer una confrontació entre la candidatura espanyola de Vandellós i la francesa de Cadarache. El govern espanyol confiava amb el recolzament nord-americà en l'elecció final per la seva ajuda a la guerra de l'Iraq. La UE es decidí per la ciutat gal·la pel seu major nivell científic i tecnològic. A la tria final només hi hagué dues candidates són Cadarache i Rokkasho (Japó); la primera està recolzada per la UE, Rússia i Xina, i la segona per Japó, EUA i Corea del Sud. Les posicions dels dos grups són prou fortes i semblen definitives. Hom pensa que hi ha un càstig d'EUA a França per la seva postura durant la guerra de l'Iraq. França ha mostrat la seva disposició a encapçalar el projecte amb el recolzament de la UE. En canvi el govern espanyol pensa que l'ITER ha de ser un projecte internacional. La UE és el gran competidor econòmic i tecnològic per a EUA. Es pensa que la fusió nuclear serà la font d'energia del futur, neta i gairebé inesgotable. Si és així, no és d'estranyar que el control del projecte ITER sigui tant important. Però, realment té la fusió nuclear aquestes característiques?

Mentre que la fissió nuclear consisteix en el trencament d'àtoms grans com l'urani, la fusió nuclear tracta d'unir àtoms xicotets. Ambdós processos alliberen gran quantitat d'energia; part de la massa dels àtoms esdevé energia: 1 gram de massa allibera a l'energia de 22000 tones de TNT. Per unir els àtoms xicotetes cal superar importants forces de repulsió. Açò pot fer-se

escalfant milions de graus o augmentant la densitat de les partícules atòmiques bilions de partícules per centímetre cúbic. El combustible que necessita unes condicions menys exigents és una mescla de deuteri i triti, dos isòtops de l'hidrogen – àtoms que tenen el mateix nombre de protons però diferent quantitat de neutrons al nucli que quan fusionen produeixen heli i un neutró. L'ITER emprará deuteri-triti. El deuteri es troba formant l'aigua de mar i és inesgotable. El triti és un àtom

radioactiu que no es troba a la natura sinó que es forma quan es bombardeja liti amb neutrons. El liti és un metall que s'obté de l'escorça terrestre i hi ha reserves per a uns 500 anys. La cambra de fusió de l'ITER estarà revestida de liti que en rebre l'impacte dels neutrons alliberats per la fusió, produirà el triti necessari. Aquest impacte produirà molta calor que escalfaria un sistema refrigerant associats a unes turbines que donarien lloc a electricitat. S'espera que el rendiment energètic de la fusió nuclear – l'energia elèctrica produïda respecte a l'alliberada pel procés de fusió – estigui al voltant al 30 per cent, semblant al de les centrals tèrmiques actuals i nuclears de fissió.

A les centrals nuclears actuals es produeixen residus ràdioactius de dos tipus, els que deriven del propi procés i els induïts en l'estructura per les radiacions alliberades per la fissió. El producte final de la fusió és l'heli, un gas estable, gens perillós. Però el triti és un gas –un tipus d'hidrogen- radio-

actiu i no es poden descartar les fuites. També cal considerar els materials radioactius induïts pel bombardeig dels neutrons alliberats durant la fusió. Segons Greenpeace, un hipotètic reactor comercial de fusió produiria a l'any 200 tones de residus ràdioactius de mitjana i baixa intensitat. El desballestament de l'ITER generarà 40.000 tones de residus ràdioactius.

Sabem que una part important del diòxid de carboni responsable de l'escalfament terrestre és produït per la crema de combustibles fòssils a les centrals tèrmiques. Si tot va segons les previsions, quan s'acabi el projecte ITER (2035) la temperatura del planeta haurà pujat entre 0,4 i 1,5 graus i quan la tecnologia estigui disponible per a uns pocs països d'1,4 a 5.8 graus –els intervals es deuen a la precisió de la previsió climàtica. Sembla que la fusió arribarà tard per evitar els greus efectes del canvi climàtic. Amb els 13000 milions d'euros que costarà l'ITER es podrien proporcionar panells solars a més de 40 milions de llars dels països menys desenvolupats o instal·lar aerogeneradors amb una potència total de 25000 megavats. Si s'invertiren els diners en sistemes d'estalvi i eficiència energètica a una sèrie d'habitatges, comerços o fàbriques, en 20 anys, s'hauria estalviat el doble d'allò invertit a l'ITER.

Si l'energia de la fusió nuclear no és tan neta com es pensava, ni tant inesgotable, ni tant econòmica i no serà la solució del canvi climàtic, per què aposten tant per ella els països rics? Perquè amb la fusió no canviarà el sistema d'explotació i distribució energètic dins de cada país. Tothom seguirà pagant un rebut per l'energia que necessita als mateixos que ara. Desapareixerà la dependència energètica del primer món respecte a un tercer món ric en combustibles fòssils. I no obliden que els dos tipus d'energies nuclears van néixer com opcions militars, són de fet tecnologies de doble ús.

Cal tenir clar que les opcions tecnològiques d'una societat no són neutres, conformen les relacions de poder tant dins d'un país com a tot el món.

Rècord Guinness

418

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

105 cavalls en línia L'associació "Amics dels Cavalls" ho aconsegueix

TEXT: noemiOMS

105 cavalls són els que finalment va aconseguir reunir l'associació Amics dels cavalls diumenge al matí a l'avinguda Papa Luna per a batre un nou Rècord Guinness: aconseguir que més de cent cavalls en fila índia arrossegaren un mateix carro.

Encara que s'havien inscrit un total de 114 finalment la xifra es va reduir de segur a causa del fort vent i el fred. Malgrat tot, la calor del públic no va faltar, no en va més de quatre mil persones es van reunir en l'Avinguda Papa Luna per a seguir de prop l'evolució de l'important esdeveniment. Després de dos intents frustrats en els que es van soltar els enganxes, a la tercera va ser la vençuda. 328 metres van ser els que es van recórrer finalment.

En aquest sentit, el carro havia d'arribar on es troba-

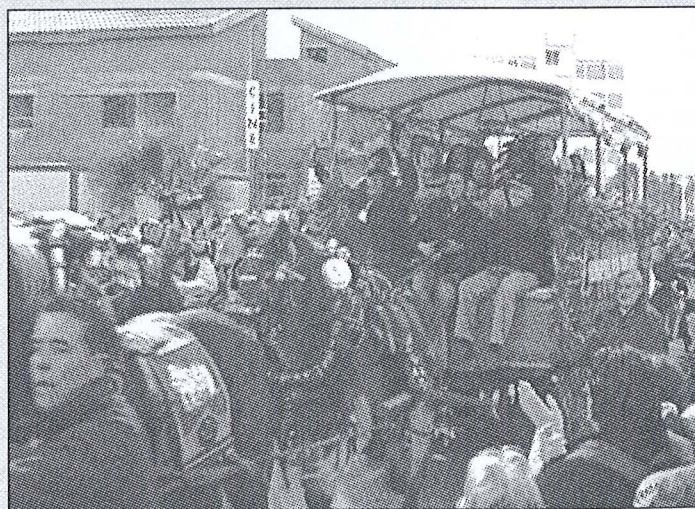

va situat el primer cavall abans d'iniciar-se la prova. "Ha estat una gran satisfacció poder realitzar això" explicava l'organitzador i president de l'entitat, José Antonio Martínez. "s'ha superat el rècord pel que ara s'enviarà la cinta precintada a Anglaterra explicant el que s'ha fet amb l'acta notarial i allí decidiran si ens donen el rècord".

No obstant això, Martínez reconeixia que en el cas que no se'ls donés "igual ens sentiríem satisfets d'haver-ho fet perquè per a nosaltres el rècord ha

estat batut". La iniciativa venia estudiant-se fa al voltant de quatre anys i es va

escollir el diumenge 18 per coincidir que es tractava d'un dia després dels festeigs de Sant Antoni. D'aquesta manera, assegurava Martínez que "a l'estar els cavalls cansats serien més fàcil de dominar". Una vegada efectuada la prova es va obsequiar als participants amb un regal i es va preparar un menjar en el Mas del Caduf per a tots ells.

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 JOSEP BARBE
 VICENT BORRA
 NOEMI OMS
 RAMON PARIS, O
 TAUS, TOLITO i C
Fotografies,
 i JOAN C

Editorial

Negligència política

L'afer de les naus industrials construïdes a la partida Collet per una coneguda empresa de mobles ha deixat al descobert, una vegada més, el mal funcionament de la nostra administració.

Per la negligència d'alguns "responsables" polítics s'ha deixat en una posició d'indefensió absoluta una empresa que dona llocs de treball al poble i que, com és ara el cas, s'arrisca a invertir en la creació de noves infraestructures.

Després de l'embolic en què l'han posat, a qui podrà demanar responsabilitats Muebles Azor ? Qui els ha posat en aquest safarranxo ? Qui els haurà de treure ? Qui els ha dit als empresaris que podien construir, que tot estava clar ? Si, per una d'aquelles s'hagueren d'enderrocar les naus, qui ho hauria de pagar ? Quina repercussió tindrà tot això en l'empresa i els seus treballadors ?

Massa preguntes per a una resposta que necessàriament

ha de ser traumàtica per a algú.

Però si per un costat la fàbrica de mobles ha sortit perjudicada en tot aquest afer, també hem de valorar que el sòl industrial benicarlando ha quedat clarament hipotecat. No hi ha en l'actualitat sòl industrial. Tant de rebombori que se li va donar al polígon de titularitat pública per a que ara, amb un simple gest, carregat-se'l i deixar els empresaris sense la possibilitat d'instal·lar-s'hi.

Sembla obvi que els que s'haurien de fer cap avant i assumir responsabilitats són els polítics que amb la seua negligència han creat tota aquesta confusió. Tal i com sembla tot de tèrbol, és molt possible que al final la Justícia haja de dir la seua. De moment però, els grups polítics que van donar el seu vist i plau a les obres tot i ser pública la desautorització explícita de la Conselleria hauran de donar a tots unes explicacions ben convincentes.

Sra. Directora:

Ja vos he escrit varies vegades arran del tracte discriminatori versus les comarques del Nord del País Valencià que ens ofereix RENFE. Els horaris són roïns i els regionals amb comptagotes, qui vulgui viatjar a les comarques d'interior que pagui per exemple 13 euros de Benicarló a Castelló amb un Estrella que passi els dissab-

tes al de matí a les 05:54 minuts i amb l'estació a fosques, sense poder ni consultar ni els panells...de vergonya. Però hi ha més: quants trens regionals van de cara a Castelló des de Benicarló i Vinaròs?, resposta: dos en tot el dia, el primer a les 07:10 tots els dies menys el diumenge i el segon a les 12:26 minuts. I de Castelló a Benicarló?? L'un a les 17:53

i l'altre a les 20:57, aquest últim no el cerques els dissabtes perquè amb el de les 17:53 ja, pensen que en tenim prou, la resta són Talgos i altres ferralles que es paguen, almenys, com quatre vegades els regionals. I què fan els nostres polítics?, el temps i els fets em demostren que res perquè el problema continua, fins i tot, més agut que l'any passat, clar

aquest any les eleccions són per a tot l'Estat i ja no regionals...les promeses de millors comunicacions ferroviàries ens aplegaran d'ací uns tres anys, els mentiders, vestits de polítics, s'haurien de ficar, per sempre, un punt a la boca. Mentrestant el poble paga i perd, dia a dia, el poder que "la sagrada Constitució" diu que tenim...ni protestar ni ser escoltats!!! S.A.

CARXOFA: Per a tots els benicarlandos, i animals, que han participat d'una manera o altra en aconseguir el rècord Guines, començant pels curiosos que van aguantar la mal hora que feia i acabant pels cavalls, passant pels organitzadors i pels que van portar els animals. Per a tots un bon carro de carxofes.

PANISSOLA: Per a Madame Artichaut, és a dir, la Dama de la Carxofa, Maria Teresa Traver, que no ha tingut altra ocurrència que portar com a presentadora de la festa de la Carxofa a la més coenta de Canal 9, la Beatriz Monjón. La madame potser s'ho mereix, però els benicarlandos, no.

SUSANNA ANGLÉS,
ERÀ, PERE BAUSA,
S, XAVIER BURRIEL,
CARLES LLUCH,
LGA LLUCH, JOSEP V.
GREGORIO SEGARRA
LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS- 242-95
Imprimeix/ GRÈVOL.
PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Tafaners

1. Obres en Dissabte

Ens fa l'efecte, als tafaners, que l'altre setmanari de la ciutat ha començat obres. De moment, hem vist que els seus promotors ens han començat a traure terra de sota els peus. Es parla molt d'ofertes suculentas als col·laboradors de **La Veu** però el cert és que en dissabte ja es van veient cares conegudes (i alguna amb una secció del títol ben original: El tema del tema). A més hem detectat un canvi de to que podeu comprovar simplement en els destacats de l'entrevista al nostre pelegrí Vicent Pitarch. Senyors, ordre, que vindrà l'amo!

2. Qui el té més llarg?

Jo el tinc més dolç! Calla, llépol, que t'hem vist! De veritat, que no en deu haver prou ja de la ridícula qüestió

del llangostinet? Proponem que els partits governants als ajuntaments de la comarca incorporen el tema al seu programa electoral per a les pròximes. Així votarem tots la decisió serà democràtica... o esperarem als pactes. O fem un GH de crustacis en una peixera i que guanye el decàpode que més vots tinga. El món de la mar té problemes de més abast: quant costa un quilo del que siga en llotja i quant al mercat? Per què els mariners han d'arribar sovint a tirar el peix a la mar?

3. Desorientats

No sembla que la nova ordenació del trànsit de vehicles haja posat final del tot als embussos que ens obturaven. De moment, per fortuna algú sembla haver oblidat les tanques de plàstic que orienten la circulació

entre la plaça de la Constitució i el carrer Pius XII. El tafaners ja hem vist espavilats que fent la viu viu continuen baixant al recte cap a la mar. Aguaiten el morret cap al mercat i quan ja han dissimulat encaren Cèsar Cataldo avall. Què passarà quan lleven les tanques? I més: al carrer Pintor Sorolla, transitable ara en els dos sentits, continuen pintades les fletxes en sentit oposat dins del mateix carril. Fins quan?

4. Sant Antoni sense lloes

Fins i tot els tafaners més circumspectes van trobar a faltar la setmana passada la lloa sempre ençertada de JR Ramírez. Què ha passat? Anava massa atrafegat vestint el matxo o hem d'esperar que aguaiten en els pàgines d'un setmanari menys esbojarrat? A vore si entre

tant d'intercanvi ens faran perdre bous i esquesques...

5. Multes en dimecres

A nosaltres no ens afecta, que sempre anem al mercat a peu, però molts veïns, botiguers i conductors, es queixen que els municipals només posen multes al Pius XII en dimecres. La resta de la setmana cadascú pot deixar el cotxe on i com li dóna la gana. Cap problema. És una manera original d'incentivar la compra al Mercat Central... o és el dia que més gent podrà vore com treballen els agents? Mentrestant, l'aparcament de la Constitució continua infrutilitzat. Què tal si els dimecres de mercat fem gratuït l'ús del soterrani de la plaça? Seria més barat que pagar-nos el peatge de l'autopista però tot un detall. O no?

BENICARLÓ MÉS..... BRUT

TEXT: pspvpsoe

La política mediambiental del PP-BLOC de Benicarló s'ha caracteritzat últimament per la rapidesa amb la qual descobreixen l'origen de problemes com els abocaments a la platja del Morrongo o en la zona del "riu sec", per a seguidament ficar-se medalles de la prompta i ràpida solució dels mateixos, però ¿Quant s'ha trigat a solucionar el problema del riu? (suposant que ha data d'avui estiga solucionat), ¿Per a quan se solucionarà el problema de la platja del

Morrongo? (tal vegada quan vinguen els turistes).

Per si no ho saben, conèixer l'origen dels problemes és només un pas previ per a aplicar solucions i amb la major rapidesa possible.

Als indicats problemes puntuals, haurien d'afegir les freqüents olors que des de fa ja massa temps inunden la nostra ciutat; no se si vostès (senyors del Govern Municipal PP-BLOC) sabran que, com ja s'ha fet en altres zones de la comunitat, cap la possibilitat de sol·licitar informes d'impacte mediambiental a la

Generalitat Valenciana, i si ho saben ¿els han sol·licitat ja?, ¿Sabem realment si aquestes olors són nocives per a la salut?, i si ho saben ¿Han pres alguna mesura referent a això?.

Quant a la política de reciclatge tots vam veure que bé va quedar el Sr. Mundo a la foto d'inauguració del punt verd i el que presumeix el seu Govern de la quantitat de contenidors per a reciclatge que disposa Benicarló, però els contenidors no es buiden sols, ¿Per quin motiu es triga tant a buidar els contenidors de material reciclat?,

¿O és que els consideren monuments decoratius?, i per favor no tiri la culpa a l'empresa concessionària, perquè són vostès els quals han d'exigir-los responsabilitats en cas de negligència i són vostès els quals aproven o deneguen aquesta concessió.

I tal vegada com últim recurs i com mitjà bastant més econòmic podrien comprar-li un tricicle i un carret al Sr. Ricardo, i que ell els reculla, i es guanye uns dinerets.

Les lloes referents al pacte de govern protagonitzen la festa de Sant Antoni

L'acord de governabilitat entre el Partit Popular i el Bloc Nacionalista Valencià a Benicarló va ser un dels temes estrella que van utilitzar els lloeros de la Confraria de Sant Antoni Abat per a recitar al llarg del divendres i dissabte en el marc d'aquesta celebració. D'aquesta manera, davant del consistori es va criticar el treball d'alguns regidors, les implicacions del pacte o determinades actuacions que no havien agradat entre determinats sectors de la població. Així mateix, l'oposició també va rebre la seva part i fins i tot al líder dels socialistes li van retreure l'haver-se convertit en un dels afectats del desbordament del Barranquet. I és que el capítol de les inundacions com no podia ser d'una altra manera, també va tenir un important paper en les lloes. De la mateixa manera, la situació del petit comerç local, abanderat pel mercat central, davant l'obertura de les grans superfícies com és el cas del Centre Comercial Costa Azahar i el Carrefour de Vinaròs

van ser temes recurrents en les particulars i enginyoses crítiques. Així mateix es van abordar aspectes com l'urbanístic amb la partiu Povet, el camí de Sant Gregori o les relacions sentimentals d'alguns regidors. Un ampli espectre de temes i personatges d'actualitat en el que tot el món va rebre la seva part, entre ells també els periodistes... Després d'haver assistit a la cremà del Dimoni primer a les escoles i després a la plaça Sant Bertomeu, i amb la corresponent coca o coques a la butxaca els benicarlondos tornaven a la seua casa la nit del divendres amb l'objectiu de celebrar la festa de forma tradicional, amb una torrada de cam i carxofes de Benicarló al costat de veïns, familiars i amics. Alguns escollien el carrer com escenari, uns altres preferien les barbacoes o cuines privades. Per la seva banda, la plaça Sant Bertomeu es va omplir el dissabte de nens i nenes, amb l'objectiu d'obtenir la benedicció per a les seues mascotes, així com obtenir

una de les 120.000 coquetes de Sant Antoni que havia elaborat la Confraria en aquesta edició. L'ocasió s'aprofita per a lliurar els premis als nens guanyadors del concurs escolar de lloes i de dibuix, així com per a efectuar el sorteig del cavallet, la cistella i el porquet. Ja dissabte a la tarda es va celebrar la "Joia" i l'exhibició de Doma lliure. Noemí Oms

Ajudes a empreses comercials 2004

TEXT: noemíOMS

Unes 450 empreses es podrien beneficiar de les ajudes per a establiments comercials que anualment ofereix la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme.

Es tracta de subvencions directes de fins a un 35% del valor de la inversió, i amb facilitats financeres en forma de bonificacions en els crèdits sol·licitats per a portar a terme inversions de modernització. Les inversions subvencionables són, entre altres, la reforma global dels establiments,

l'adhesió a franquícies i fórmules de comerç integrat, la introducció d'equipament informàtic, o l'adquisició d'elements específics del sector d'alimentació, com és el cas de mobiliari específic, o vehicles amb equip de fred. Es té en compte també el relleu generacional, facilitant les inversions portades a terme pels nous titulars de l'empresa. El Centre Històric Comercial de Benicarló s'inclou en la llista dels entorns on les ajudes a la modernització i revitalització comercial són superiors a la resta de municipis, en reconeixement a la concen-

tració d'activitat comercial del centre de la ciutat. Una de les novetats de l'orde d'ajudes a petites i mitjanes empreses és la inclusió d'ajudes a la implantació d'elements que milloren la seguretat dels establiments, com seria el cas de sistemes d'alarma, tancaments especials o elements anti-robotoris. A més, l'orde d'ajudes traça les línies d'actuació emmarcades en el Pla d'Equilibri Comercial de la Comunitat Valenciana, que preveu el reforç de les ajudes per als comerços d'aquelles ciutats en què, com ha passat a Benicarló en els últims mesos, s'haja

incrementat notablement l'oferta comercial a conseqüència de noves implantacions.

La web <http://www.ajuntamentdebenicarlo.org> ofereix completa informació d'aquestes ajudes, incloent la possibilitat de descarregar els impresos oficials. El termini que les empreses tenen per a sol·licitar aquestes ajudes finalitza el 28 de febrer, oferint-se des de l'Agència per al Foment d'Iniciatives Comercials (AFIC) de Benicarló informació i assessorament als comerços interessats sobre les possibles subvencions a les inversions plantejades.

Maria José Roselló serà la guardonada amb la carxofa d'or

TEXT: noemíoms

L'especialista en nutrició Maria José Roselló és el personatge que s'ha escollit guardonar amb la Carxofa d'Or en aquesta edició de la festa benicarlanda. Roselló que ja va participar en una edició anterior del certamen donant una xerrada sobre les propietats de l'hortalissa és especialista en dietètica i titulada en enginyeria Química, enginyeria de mediambient, ecologia i gestió ambiental, a més de membre de la societat Espanyola de nutrició. D'altra banda, la premiada dirigeix actualment la diplomatura i el postgrau de nutrició humana i dietètica de la Universitat Ramon Llull de Barcelona i intervé en espais com "El suplement de Catalunya" en ràdio i en el programa "Saber Vivir" de Televisió Espanyola. El lliurament del guardó es portarà a terme en el sopar de gala de divendres, però anteriorment, a la tarda, s'inaugurarà en el museu arqueològic l'exposició de treballs presentats pels aspirants en el concurs del cartell anunciador de la "Festa de la Carxofa 2004", en total 25. Ja a partir de les 22:00 al Parador de Turisme s'inaugurarà el certamen amb un sopar de gala en la que es podran degustar diversos plats, tots ells preparats amb la carxofa com ingredient principal. Així doncs, segons explicava el director del Parador, José Manuel Piña, el menú del sopar de gala el compondran aperitius de pasta fullada amb carxofa, broxetes de carxofa amb gambes, centres de carxofa amb crema,

llobarro i llagostins de Benicarló, sorbet de mandarina, així com un rostit d'anyell amb guarnició de patates i carxofes. Ja per a postres, un bescuit amb carxofa confitada amb fons de xocolata calenta, tot amb el vi i el cava com beguda. El preu, comentava Pinya, serà de 50 euros, "un preu més que ajustat, atès que s'ha intentat col·laborar i baixar-ho al màxim". D'altra banda, la presentació de l'acte correrà a càrrec de Beatriz Monjón, que habitualment condueix l'espai de Canal 9 "La bomba". L'èxit collit en la passada edició fa que en aquesta s'inclouï en el programa d'activitats de la festa el segon open de vela "carxofa de Benicarló" que tindrà lloc en el port esportiu, així com el segon concurs gastronòmic

"Terra i Mar".

D'aquesta manera, cada embarcació deurà preparar abans de la sortida de la prova el tipus de plat que prefereix confeccionar, això sí, amb carxofes de Benicarló. De moment, s'han inscrit al voltant d'una vintena d'embarcacions procedents de Benicarló, Vinaròs o Sant Carles de la Ràpita i s'espera representació també del Club Nàutic de Castelló. Si bé el sopar de gala és l'acte més glamurós, el que té més tradició és, sens dubte, el del sopar popular de carxofa al carrer Pío XII. Igual que l'any passat, per a poder degustar quatre carxofes a la brasa i un got de vi es deurà pagar un euro. D'aquesta manera, s'adquirirà un tiquet amb el qual es podrà participar en el sorteig que se celebrarà pos-

teriorment de tres pernils.

El pagament d'un euro és el mètode que ha utilitzat l'organització per a poder regular el repartiment de carxofes ja que en altres edicions es concentrava massa gent i alguns no les provaven mentre uns altres repetien, explicava el secretari del Consell Regulador de la Carxofa, Guillermo Edo. El Consell Regulador de la Carxofa de Denominació d'Origen de Benicarló col·labora en l'acte cedint totes les carxofes que es cuinen en actes com les regates, el sopar popular de carxofa rostida i la demostració gastronòmica. En total, s'espera consumir al voltant de 1.400 quilos de carxofa, dos centenars més que en la passada edició. La nit la completarà un castell de focs artificials a càrrec de Pirotècnia Tomás.

Ja amb el diumenge es tancaran els actes de la festa. Així doncs, se celebrarà l'onzena demostració gastronòmica de carxofa de Benicarló en la que prendran part al voltant de 25 estants i en la que per només 5 euros, els interessats tindran dret a tres degustacions i un got de vi. A més, com ja marca la tradició rebran un petit plat commemoratiu de la festa.

Jornades gastronòmiques

Si bé el 25 acaben els actes emmarcats dintre de la festa de la carxofa a partir del 26 de gener i fins el 8 de febrer es celebraran les jornades gastronòmiques. En total seran tretze els restaurants participants que oferiran menús que rondaran entre els 25 i els 35 euros.

El Consell Rector de la carxofa preveu repartir 1.400 quilos en l'edició del 2004

**EXCEL·LENTS RESULTATS DEL BENJAMINS DEL CNB
AL CAMPIONAT PROVINCIAL DE NATACIÓ**

TEXT: cn benicarló

Passat dissabte 17 de gener de 2004, els nedadors i nedadores benjamins, els més menuts del CNB, es desplaçaren per tercer cop a Castelló, aquest cop a les instal·lacions de la piscina Castalia.

Van ser un total de 23 nedadors, 11 masculins i 12 femenins, dels masculins 5 eren de segon any a la categoria i 6 de primer, pel que fa referència a les xiquetes varen ser 6 de segon any i 6 de primer any.

Es nedaren les següents proves: per als nedadors de segon any, 100 metres papallona i 50 metres braça, aquesta última prova la nedaren també els nedadors de primer any, acabant amb els relleus de 4x50 metres lliures.

Per tercer cop els nedadors del CNB varen obtindre uns resultats magnífics, tant a nivell col·lectiu com individual, aquest resultats ja fa uns quants anys que es repeteixen, la qual cosa vol dir que la pedrera del Club funciona molt bé, gràcies tant a l'esforç dels nedadors i nedadores com de la seua entrenadora Lucia Vicente.

Els resultats esportius i temps obtinguts per part dels nedadors nostre Club han estat:

100 metres papallona

4t Ferran Remolina	1' 34" 70
9é Agustín Parra	1' 44" 90
11é Rubén Constante	1' 46" 09
12é Hector Aja	1' 46" 18
1a Raquel Fabregat	1' 40" 93

2a Maria Coll	1' 43" 20
3a Meritxell Sospedra	1' 43" 84
6a Montse Astor	1' 56" 46
14a Sara Marques	2' 13" 63
19a Inma Cerdà	3' 01" 71

50 metres braça

(nedadors de primer any)

5é José A. Adell	48" 76
8é Rubén Vicente	53" 52

13é Ximo Bueno	57" 03
15é Xavi Gil	57" 35
18é Joel Raya	58" 23
20é Vicent Prats	1' 01" 89

3a Claudia Campos	54" 47
4a Paula Gil	56" 35
6a Lucia Piñana	57" 25
12a Blanca del Olmo	1' 04" 30
17a Margarida Bueno	1' 11" 30
18a Marina Herrero	1' 12" 43

50 metres braça

(nedadors de segon any)

1r Ferran Remolina	39" 09
3r Agustín Parra	44" 26
4t Rubén Constante	44" 74
8é Hector Aja	46" 26
20é Lluç Añó	53" 42

2a Raquel Fabregat	50" 85
8a Maria Coll	53" 84
10a Meritxell Sospedra	55" 26
17a Montse Astor	1' 04" 50
20a Inma Cerdà	1' 05" 45

Relleus masculins

4 x 50 metres lliures

3r Club Natació Benicarló	2' 20" 20
9é Club Natació Benicarló "B"	2' 09" 50

Relleus femenins

4 x 50 metres lliures

1r Club Natació Benicarló	2' 45" 45
5é Club Natació Benicarló "B"	3' 06" 97
6é Club Natació Benicarló "C"	3' 38" 08

DE SANTA MAGDALENA A LA TAULA

TEXT: ce xiruca

Pot ser que avui fora un dia especial per algun xiquet, pare o mare. Per al menys a mi meu pareixia a l'igual que per a Magda i a Geno. Havíem treballat molt en les dues últimes setmanes per que tot esquera be. Eren les 8:45 del matí del diumenge del 21 de desembre quan ixíem del Casal Municipal direcció al cementiri de Santa Magdalena de Polpís. Els homes ens traslladen amb els cotxes per després tornar quasi tots ells cap a Benicarló per a recollir la llenya, el paelló i els vivers per a preparar la grandiosa paella. Una vegada en el

cementiri de Santa Magdalena de Polpís, tots reunits, magdalenencs i caduferos, els que anàvem a peu vam marxar cap al Castell de Polpís, 13 xiquets il·lusionats amb les respectives mares i un parell de pares, uns quants acompanyants i el solter de Santa Magdalena que ens guiava per la sendera. Entre pins, garrofers i carrasques anem contemplant lo que alguns deien que era un bosc i uns altres deien que era una selva esperant que ens esquera un llop, algun lleó o porc senglar o més siga alguna llebra i així vam arribar al castell. Una vegada al castell vam

esmorzar i la narradora del conte del Castell de Polpís va fer els preparatius per a començar: espases per a tots els xiquets, les capes per als moros i els cristians, ven diferenciades per no confondre's entre ells. Una vegada tot repartit i preparar, el conte es va narrar, va passar i es va acabar. Tots, xiquets i grans, vam aprendre sorpresos la historia del Castell de Polpís on se assecaven els polps que es pescaven a la costa per.. a que els moros es feren una sopeleta de polp! Vam tornar a emprendre el camí cap a l'ermita de Sant Antoni. La pujadeta que ens esperava per

alguns pareixia inacabable. Una vegada tots dalt l'alegria va tornar al rostre de tots i cantant i jugant, com qui diu la cosa ens vam plantar al cingle de Sant Antoni on ja se veia l'ermita, tota blanqueta ella, i als homes que ens esperaven.

La pregunta que ens vam fer la majoria dels què allí dalt estàvem era: Com estarà la paella?. La resposta va ser ben senzilla: "bona". I a les dues i mitja ens vam entaular tots junts en una taula llarguíssima i després els xiquets van continuar la seua festa, amb les "xuxes", les olles, les espases i tot allò que podien des-

JA NO ME LA FOTRAN MÉS

TEXT: rodolfo serrano
paco delcastillo

No hi ha paraules al món que puguem descriure la humiliació de què vaig ser objecte diumenge passat al camp de l'Alcalà. El gol que va marcar l'equip gaspatxer quan tothom donava com a mal menor el merescudísim empat a zero que reflectia el marcador, només va ser l'última gota que va fer vessar el got.

El malson començava a un quart de quatre de la tarde, hora que mon egregi sogre i ma distingida sogra van establir com a límit de sortida per tal d'arribar al lloc de la tragèdia amb tranquil·litat i notables opcions de trobar un bon seient al camp. No cal dir que ni postes, ni dolços i ben justet la darrera tallada de l'arròs. Jo em vaig passar tot el camí intentant treure'm un tros de costella de conill que havia decidit d'establir-se al buit que quedava entre el queixal empastat i el premolar corcat del maxil·lar superior esquerre.

A més a més, el sol em pegava de cara i quasibé no veia res. Un quart d'hora abans de començar el partit, vam arribar al poble en qüestió i vam anar a buscar

el nou camp de futbol, ja que l'antic "San Fernando" es veu que només es fa servir per al futbol base. No ens va costar molt trobar-lo, perquè ens havien dit que estava al darrere d'un pavelló poliesportiu que vam veure de seguida. Reconec que estava una mica neguitós, perquè esperava trobar-me amb Rafael Ronchera, company meu de l'institut al qual feia molts d'anys que no veia. El seu cunyat Paquito em va dir que l'havia avisat i que vindria més tard, però a mesura que avançava el partit em vaig adonar que només havia estat una excusa i que no li havia dit res o no se n'havia recordat. Mala sort.

El camp de futbol, tot i ser de nova planta, es notava que havia estat fet a corre-cuita, com si algun esdeveniment electoral l'haguera accelerat. No hi havia taquilles (la qual cosa no vol dir que no feren pagar) i l'única edificació amb sostre constava de tres compartiments, a saber, comú de dones, comú d'homes i bar. Vosté es preguntarà on es van canviar els jugadors o si és que havien de vindre canviats de casa. No. Els vestidors consistien en unes cai-

xes prefabricades com les que es fan servir a les obres per tal que paletes i manobres es canvien de roba i deixen la seua roba i les ferramentes de l'empresari. Poca cosa més: a llevant un terraplé on les pilotes queien i queien perquè la xarxa que ho hauria d'haver impedit havia estat objectiu prioritari del vent; a ponent un munt de roques posades com si formaren part d'un dic. Però sobretot vent, molt de vent. Una bufada de ponent que ens va deixar a tots gelats malgrat les reiterades temptatives de trobar un bon raser per protegir-nos. Mentrestant, vint-i-tres homes amb camal curt anaven de ponent a llevant i de llevant a ponent sense aclarir un borrall. Un sol xut entre els tres pals amb el vent a favor en tota la primera part va ser el pobre balanç presentat pels nostres.

A la segona part el CDB va tindre tres o quatre ocasions de gol que va malbaratar. Malgrat les queixes d'alguns dels 237 aficionats (n'hi havia més de Benicarló que d'Alcalà), l'àrbitre, tot i ser vinarossenc, va ser el millor dels vint-i-tres. En resum, cap a casa amb la cua entre cames i el cap catxo.

Amb aquest resultat el Benicarló es consolida al tercer lloc de la classificació a tres punts del Vila-Real "C" i a un del San Pedro, i ens allunya una mica més del primer lloc de la classificació. El proper diumenge el CDB rebrà la visita del Rossell, *nuevo en esta plasa*. Se suposa que la victòria serà clara per al Benicarló, tot i les ganes que portaran els rossellans.

Per acabar, li vull parlar d'un nou fitxatge del CDB segons vaig veure a la televisió de nom difícil de pronunciar (CSNTV). Respon al nom de Carlos Luengo, és davanter centre i al seus vint-i-dos anys ha passat pel Barça, Espanyol, Gramenet, San Gabriel, Cornellà, Badalona, Villanueva i Balears, des d'on se n'ha anat per motius econòmics (?). És davanter centre i ha promès sacrifici, lluita i entrega. Esperem que marque gols.

La setmama vinent potser farem cinc cèntims dels nostres veïns septentrionals que es veu que no travessen pels millors moments de la seua història.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Campionat Provincial i Copa Generalitat

El passat dissabte 10 de gener es va celebrar a les pistes de Castelló el Campionat provincial Aleví/infantil, amb alta participació d'atletes del Club Atletisme Baix Maestrat. En categoria aleví, Francisco Ferrer va fer 2n en 500MLI amb un temps d'1'34"68 i 3er. en salt de llargada amb una marca de 3'51mts., Javier Giner acabà 6è en salt de llargada amb 3'30mts. En categoria infantil participà Hugo albalate fent 9"67 en 60 MLI, Iñaki Giner aturà el crono en 9"68 en 60MLI, Bilal Dabbou 10"56 en 60 MLI i 3'53"69 en 1000MLI i acabant en 10ª posició. Ismael Kobbi va fer un temps de 10"51 en 60 MLI i 4'28"21 en 1000MLI.

En aleví femení, Jessica Lores va fer 1ª en 60MLI amb un temps de 9"63, Ana Prats 2ª amb 9"83 i 1ª en salt de llargada amb 3'56mts. Carmen Melet i Vanessa Marzal acabaren en 10ª i 11ª posició en la prova de 500MLI amb 1'56"52 i 2'00"86 respectivament.

En categoria infantil femení, Carolina Santamarta aturà el crono en 60 MLI en 10"26, Lorena Buj en 9"70 i

3'48"29 en 1000MLI i fent 4t posició, Cristina Ferrando 9"38 en 60MLI, 1'36 en salt d'alçada (Marca personal) i primera posició, Rosa Sorlí 10"50 en 60 MLI i 4'13"82 i 12ª posició en 1000MLI i Cristina Monforte 9"43 en 60 ML, 1'18 i 7ª posició en salt

d'alçada.

També participa l'atleta benicarlando Carlos Fabregat, de Diputació, amb un salt en triple de 9'09 mts i quedant en 5ª posició i u temps de 8"82 en 60 MLI i 4ª posició.

El diumenge 11 dos atletes del club participaren en la Mitja Marathó de Sagunt. Francisco Remolina amb un temps d'1'21' va acabà en 90ª posició i Julio Sánchez amb 1h30' acabà en la 280ª posició però el 8è en la seua categoria.

El mateix dia, tingué lloc

el Cross de València amb la participació de l'atleta del C.A Baix Maestrat, Isabel Fabregat, en categoria Cadet-fem i quedant en 21ª posició i també Iñaki Giner en categoria Infantil Mas i quedant en 11ª posició.

Els vuit millors clubs de

Castelló, València i Alacant, es van reunir al Velòdrom Lluís Puig de València el diumenge 18 de gener, per disputar la I Copa President de la Generalitat Valenciana. Entre aquestos clubs i junt amb el Club Atletisme BAIX MAESTRAT, destacarem Terra i Mar (Sotcampió d'Europa, dones), amb Glòrie Alozie, la qual va fer la millor marca mundial de l'any en aquesta competició, Niurka Montalvo, Yago Lamela i Concha Montaner. Dels altres clubs, dir que tres estan en Divisió d'Ho-

nor i un en 1ª Divisió Nacional, el que demostra l'alt nivell de l'atletisme valencià.

El Baix Maestrat va assolir un 5è lloc en categoria femenina per darrere dels quatre clubs que compiteixen en categoria nacional i amb molts de punts de diferència sobre els següents classificats. Les participants foren Carla Vidal, 5ª en 60 MLI, Mirian Lores, Laura Esbrí, 5ª en triple salt amb 10'05 (RC Abs), Rosa Lourdes 4ª en 3000ML, Elisabet Delshorts 5ª en 60 MT, Cristina Ferrando, Anna Delshorts 4ª en perxa, Andrea Salvador, Núria Ballester, 2ª en pes amb 11'27 mts, Lorena Buj i Marta Ferreres.

En categoria masculina la 8ª plaça va semblar poc, degut a les baixes d'alguns atletes, que ens hagueren pogut puixar el nivell. Els participants foren Miguel Gómez, Sebas Vidal, Adrià Badí, Antonio Castro 5è en 800 ML, Jesús Gellida, Javier de la Fuente 4t en 3000 MLL, Iván Montero, Iñaki Giner, 5è en perxa, Agustín Pérez, Francisco García i Javi Palau.

Golejada del Povet al Casp (2-9)

TEXT: Zonaesport.com

Igual que en el partit d'anada el Povet.com no es va deixar sorprendre pel casp. Als deu minuts de partit eren ja tres els gols que els benicarlandos havien anotat en el seu marcador i en tota aquella primera meitat

només es va vore un equip, el Povet. S'arribava, així, a la segona part amb un clar 0-5, a favor dels del Baix Maestrat. En els següents vint minuts de joc, més del mateix. Els de Benicarló aconseguen afegir dos gols més en el lluminós i, a partir d'eixe moment, es

van relaxar, ocasió que va aprofitar el Casp per a marcar els seus dos gols. El Povet.com tornà llavors a reaccionar i anotà dos punts més. Encara que la golejada, que finalment es va tancar amb un 2-9, hagués pogut ser major, cal destacar l'absoluta esporti-

vitat amb la qual es va desenvolupar el partit i el bon tracte que els aragonesos van donar a l'expedició benicarlanda. En aquesta jornada 17, la Penya Gol Blau va tornar a estar al costat del seu equip.

EL CÒMIC/ per Xavi Burriel

Pel "Collet"

Llibres de text i lectures recomanades
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxillerat

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ

GRÈVOL